

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og eksportudvalg

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

1. juni 2016

Besvarelse af spørgsmål 240 alm. del stillet af udvalget den 25. maj 2016 efter ønske fra Morten Bødskov (S).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for regeringens holdning til de forhold, som TV2-dokumentaren: ”Whistleblower – Forsikringer med beskidte metoder” har afdækket vedr. Husejernes Forsikring, herunder brug af ”tæskehold” og GPS-overvågning af en tidligere medarbejder.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Spørgsmålet vedrører dels selskabet Husejernes Forsikrings behandling af kunder, dels selskabets behandling af tidligere medarbejdere.

Det siger sig selv, at alle finansielle virksomheder skal behandle deres kunder ordentligt og i overensstemmelse med lovgivningen. Det er utilfredsstillende at opleve tilfælde, hvor en virksomheds forretningsetik og behandling af kunderne ser ud til at være kommet på vildspor. Det skader de berørte kunder og tilliden til sektoren.

Et forsikrings-selskabs behandling af sine kunder reguleres af den finansielle lovgivning, herunder bekendtgørelse om god skik. Hvis beskrivelsen i TV-2-dokumentaren er kendetegnene for forholdene i Husejernes Forsikringer der tale om ulovlig adfærd.

I TV2-dokumentaren blev det bl.a. oplyst, at Husejernes Forsikring anvendte såkaldte ”tæskehold” til at presse skadelidte kunder til at indgå forlig om nedsat erstatning eller helt opgive deres krav om erstatning. Den beskrevne form for adfærd og praksis er naturligvis helt uacceptabel, og det er i strid med den forbrugerbeskyttende lovgivning på området.

§ 43 i lov om finansiell virksomhed foreskriver, at finansielle virksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis indenfor virksomhedsområdet. Bestemmelsen er særligt udmøntet i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, der bl.a. tilsiger, at finansielle virksomheder skal handle redeligt og loyalt over for deres kunder.

Forsikringselskaber og forsikringsagenturer er omfattet af denne adfærdsregulering, der indebærer, at selskaberne ikke må anvende pression overfor deres kunder eller bevidst forhale sagsbehandlingen af skadessa-ger. I det omfang forsikringselskaber og forsikringsagenturer anvender disse metoder over for kunderne, er det i strid med den finansielle lovgivning, som disse selskaber er underlagt.

Jeg har noteret mig, at Finanstilsynet har iværksat en undersøgelse af disse forhold hos selskabet.

Bekendtgørelsen om god skik regulerer forsikringselskabernes adfærd i forhold til deres kunder. Finanstilsynet har i en nylig redegørelse fastslået, at gps-sporing af kunder er i strid med god skik-bekendtgørelsen og dermed ulovligt. GPS-sporing i andre sammenhænge, herunder af medarbejdere, falder imidlertid uden for god skik-reglerne for finansielle virksomhed, hvorfor jeg har indhentet svarbidrag fra justitsministeren. Han har oplyst følgende, som jeg henholder mig til:

Forsikringselskaber skal som alle andre overholde gældende lovgivning, bl.a. straffeloven og persondataloven.

Persondatalovens kapitel 4 indeholder regler om, hvornår der må ske behandling af personoplysninger. Disse regler skal overholdes af forsikringselskaber, der foretager f.eks. personovervågning.

Persondatalovens § 5 indeholder nogle grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, som altid skal iagttages, mens §§ 6-8 indeholder de nærmere betingelser for, hvornår forskellige typer af personoplysninger må behandles. Blandt de grundlæggende principper i § 5 er et saglighedskrav og et proportionalitetskrav, der bl.a. indebærer, at behandling af personoplysninger kun må finde sted, hvis behandlingen har et sagligt formål, og hvis behandlingen ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde det saglige formål.

Persondatalovens kapitel 4 indebærer, at forsikringselskaber som udgangspunkt godt må undersøge en sag nærmere, hvis de f.eks. mistænker en kunde for forsikringssvindel. Men der er grænser for, hvilke undersøgelser der vil kunne foretages, og hvilket omfang disse undersøgelser kan have, ligesom der er et helt klart udgangspunkt om, at der skal ske underretning af de personer, som overvåges.

Herudover indeholder straffeloven nogle bestemmelser, som er med til at sikre privatlivets fred. Det drejer sig navnlig om straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, hvorefter man kan straffes, hvis man uberettiget skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted. Bestemmelsen omfatter bl.a. uberettiget adgang til biler.

Det kan i forlængelse heraf oplyses, at Straffelovrådet i lyset af den sam-

fundsmæssige udvikling siden tilblivelsen af straffelovens bestemmelser om krænkelse af privatlivets fred og ærekrænkelse og den senere tids debat herom er blevet anmodet om at vurdere, bl.a. om der er behov for at modernisere eller i øvrigt foretage ændringer af straffelovens bestemmelser om krænkelse af privatlivets fred og ærekrænkelse. Rådets overvejelser vil også omfatte spørgsmålet om privates brug af GPS-pejlingsudstyr.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen